

Słowo Boże: Łk 1,57-66

Zdarzenia - Słowo Boże: Łk 1,57-66

Tytuł	Słowo Boże: Łk 1,57-66
Kiedy	Pt, 3. lipiec 2026

Opis

Słowo Boże:	Łk 1,57-66
-------------	------------

"Dla Elżbiety zaś nadszedł czas rozwiązania i urodziła syna. GDY JEJ SĄSIEDZI I KREWNI USŁYSZELI, ŻE PAN OKAZAŁ TAK WIELKIE MIŁOSIERDZIE NAD NIĄ, CIESZYLI SIĘ Z NIĄ RAZEM. Ósmego dnia przyszli, aby obrzezać dziecko, i chcieli mu dać imię ojca jego, Zachariasza. Jednakże matka jego odpowiedziała: «Nie, lecz ma otrzymać imię Jan». Odrzekli jej: «Nie ma nikogo w twoim rodzie, kto by nosił to imię». Pytali więc znakami jego ojca, jak by go chciał nazwać. On zażądał tabliczki i napisał: «Jan będzie mu na imię». I wszyscy się dziwili. A natychmiast otworzyły się jego usta, język się rozwiązał i mówił wielbiąc Boga. I padł strach na wszystkich ich sąsiadów. W całej górskiej krainie Judei rozpowiadano o tym wszystkim, co się zdarzyło. A wszyscy, którzy o tym słyszeli, brali to sobie do serca i pytali: «Kimże będzie to dziecko?» Bo istotnie Ręka Pańska była z nim."

P: Oto Słowo Boże! — W: Bogu niech będą dzięki!

Pomoc w rozważaniach:

- Słowo Boże dzisiaj opowiada nam o wielkiej radości, jaka zapanowała wśród wszystkich, kiedy Jan Chrzciciel przyszedł na świat. Radowała się nie tylko Elżbieta, jako jego Matka, wraz ze swoim mężem Zachariaszem, lecz radowali się z nimi także ich sąsiedzi i krewni. - Radowali się wszyscy nie tylko z powodu narodzenia Jana, lecz również z cudu, jaki towarzyszył temu narodzeniu, a mianowicie z cudu przywrócenia mowy Zachariaszowi: **"natychmiast otworzyły się jego usta, język się rozwiązał i mówił wielbiąc Boga."**

- Obok przeżywania radości spotykamy tu, ponownie pojawiający się strach spowodowany wydarzeniami, przekraczającymi zdolność zrozumienia ich przez człowieka: **"i padł strach na wszystkich ich sąsiadów"**, tak że **"wszyscy, którzy o tym słyszeli, brali to sobie do serca i pytali: «Kimże będzie to dziecko?» Bo istotnie Ręka Pańska była z nim."**

- Z podobnym pytaniem, dotyczącym osoby samego Jezusa, spotykamy się w czasie burzy na morzu, którą On uciszył tylko kilkoma słowami: **"Milcz, ucisz się!"** (Mk 4,39).

- **"Wtedy rzekł Jezus do nich: «Czemu tak bojaźliwi jesteście? Jakże wam brak wiary?» Oni zaś zlékli się bardzo i mówili jeden do drugiego: «Kim właściwie On jest, że nawet wichry i jezioro są Mu posłuszne?»"**(Mk4,40-41)

- Kim wobec tego jest człowiek w stosunku do Boga, że nie chce być Mu posłuszny, mimo że nawet wichry i wzburzone jezioro są Mu posłuszne? ! -

- Prawdziwa Boża Radość dlatego tak często zanika wśród ludzi, ponieważ zwycięża w ich sercach trucizna egoizmu, będąca przeciwieństwem Miłości Bożej.

Egoizm występuje w różnych postaciach, jako pycha, ambicje, zazdrość, zawiść, namiętności, pożądlivości itp. One wszystkie niszczą trwałe szczęście człowieka.

- Z Psalmów uczmy się modlitwy radości: **"Ciesz się moje serce, dusza się raduje, a ciało moje będzie spoczywać z ufnością, bo nie pozostawisz mojej duszy w Szeolu i nie dozwolisz, by wierny Tobie zaznał grobu (śmierci wiecznej). Ukażesz mi ścieżkę Życia, pełnię Radości u Ciebie, rozkosze na wieki po Twojej Prawicy."** (Ps 16,9-11). - Gdy **"Pan jest moim Pasterzem, nie brak mi niczego. ... orzeźwia moją duszę. Wiedzie mnie po właściwych ścieżkach przez wzgląd na Swoje Imię."** (Ps 23,1-3).

· Czy jestem świadom tego, że do samarytańskiej miłości bliźniego, Bóg powołał wszystkich ludzi i że jej wierne spełnianie przynosi wielką, wewnętrzną, niezniszczalną radość, którą tylko Bóg dać może i daje tym, którzy ofiarnie i wiernie spełniają Jego Świętą Wolę, zgodnie z Jego Upodobaniem?

W świetle Słowa Bożego - czyniąc dobre postanowienie - przepróśmy Boga za wszelkie nasze zaniedbania, winy i grzechy, z pokorą prosząc o ich przebaczenie

Modlitwa dnia:

Módlmy się: Wszechmogący, wieczny Boże, kieruj naszym życiem według swego upodobania, abyśmy w imię Twojego umiłowanego Syna mogli obfitować w dobre uczynki. Przez naszego Pana, Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.